

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 815. Leonis Pap. III. Annus 20. Lvdovici 2. Leonis Armeni
2. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

præcepta quæ sub temporibus fratrum suorum gesta erant in Ecclesia Dei, & ipsi manu propriæ & cum subscriptione robaravit, & cœgit auctor de alijs legationibus & diu in locis ad nouum Imperatorem hoc eodem anno misit, a liq; quas ipse ad diuersos Principes militis quæ cōm ad institutum minime spectare videantur, dicere prætermittimus.

IESV CHRISTI

Annus 815.

LXXXVII. Christi annus octingentissimus decimus pūntus, Indictione octaua. Quo rursum sancta Dei Ecclesia Romana teocerorum hominum fæctione præfum pallæt. Siquid Carolus Magno Imperatore sublato de medio, qui eius Ecclesiæ protectionem suscepit, semperq; liberaverat prætorum hominum in Leonis Romanum Pontificem infuriantem audacia: qualius morte defunctus omnino rema iller auxilio, rursum facinoris in eum infurixeré, molentes intidas: quod scimus ipse Pontifex, in eos legatis præcepit, cuius rei gratia magna sunt turbæ Rome concitata, sequentesq; iunt plurimæ strages, depredations, incendia, aliaque mala, adeo ut opus fuerit Ludowico Imperatori mittere in Viribus loco Pipini fratre succelleret in Regnum Italiam Bernhartum. At huc & alia narrantur ab Annalium scriptore hunc temporis domellico Ludovicum, dum alti præquam autem Ludowicū illuc venire, sed domi abire, ejus, aliaq; ei, quodam de primis, Romanorum ad interficiendum Leonem Papam in ipsa Vrbe Roma combati, ac deinde cuibus casis indicamus ad pentelegonum ejus delata, annis illius factis auctores ipsius in suis fratribus trucidatis. Quod cum moleste ferret, sicut natum est, Claudio & Haroldi rebus, ipsoq; in saxonum dimicis, cum ad Francos palatum venire, Bernhartus Regens Italianus episcopum fuisse, qui & ipse secus in Saxoniam fuisse, ad consilium, quod mutuatur, Romanum matrit.

II. Is cum eo venire, agitatio decubuit: et sic ancam quis conseruat, per Gerolimum Comitem, qui ad hoc et Legatus erat datum, Imperatori sunt laetus. Quem Legati Pontificis Leonis Episcopus Silvius Cadius, Theodoreus Nonnularius, & Sergius Dux subfecerunt, de quod dominus ipsius obsecravit, per omnia imperatoris auferre. Et post nonnulla: Cum autem Ronan Leonem Papam agricundine decollasse videret, edec à maximo, quia a prædia, qua in singulari unci ciuitatis dicitur sue territorii, multo exercet et, primum disrupto, deinde immuno igne cremant, rursum restituunt, & quia sibi excepta querellatur, violenter afferte. Qui conserpato Bernhartus rex regis maximi per V. Imaginem. Dicunt spoliatus fedemque illam fecerat, & eos a cæsto deponeret. Quaz, etiam gesti apud Legatos Imperatori multum iniquus auctor.

III. Sic & omnes huius temporis scriptores, qui res gestas Ludovici fuit prosequuntur: sicut auctor qui eius vita contigit Adhemar & apud Ammonium appulit, appendit, res pariter gestas sui temporis prosequuntur, que teitanus Legatos Apologeticos purgatum reddidisse Leonis Pictensem in omnibus iphi obiectis apud Ludovicum Imperatorem.

Quod vero pertinet ad res Orientales, hoc eodem anno impius Leo Imperator maior odio in Orthodoxos ceptum anno superiorum persecutionem adaugens: vt ad lapsum cogaret, quos relegari Episcopos & Abbatibus, eodem Constantinopolim reuocat, prætensione adhuc ad suum ipsum omni foliacionem. Quod & ex sententia ipsi accedit, veniomallum peccatum in lequeum apostolatus subducti fuerint magno scandalo & ruina fiduciam. Atca ita quidem fuisse hoc anno secundo Leonis, Theofericus in Niceta demonstrat, cum sequenti hieme a persecutione excita id accidisse telletur, qui de Niceta Confessore id memoria dignum emarrat.

Cum Imperator confidageret, existi qm nubilus alius per se illam

prolixi Patres illi aliorum reddi, quippe qui animos omnibus cognoscere maxime haberent: versutu ille confitum mutauit. Cum enim noscimus quinque dies illi viri in ecclesiis manifesteg, rursum maxime quendam fiducia easdem Byzantiam reverteri cogit, eadem tamen difficultate & molestia: eisq; tamq; liberos esse, quod ipse cogitaret, quā ratione ad suum voluntatem illos petrabat posset. Cumq; bienni tempore, & sancti urbi tenetorum die et transfigurantem post faustum Pascha maledicere inuenienti eam cor tradidit, ut quā vellet ratione ipsos impigeret. Cum igitur eos apprehendebat, in diversis carcere mox, & talibus tormentis subiectis acque compresit, quilibus neque Gentiles olim Martyres ipsos afficerant. Cum enim in tristis & obscuris carcere eis concesserat, neque fit atque aliquod infra se, neg, regnum super se habebat, e modo quo fons illi erat induci, si humo prostrati sunt, telle quibus illam pro pulchritudine reverenter. Quibus formula per formam quodam angelorum pax eius, portidram am velut canibus proculabat, tantum videlicet, quantum satu esse videbatur, ne fame persisteret & parum aqua malum oleum dabatur. Erat enim Imperator propinquum, vel antea viris ad suum sententiam adducere, vel viri a eo privare. Quin etiam ut plu molestia & strumenorum eleborum patri nostris Nicae afferret, eam garilli innotescerat, fratrem nostrum Theodosium nomine, qui Christi gratia ei successor fuit, adhuc inuenientem in rufola coligit, & eadem ratione afficit.

V. Cum autem aduersarij illi ridens malle mori, quā veritate prodere delectar operam, ut ipso es nomine deciperent, quid nubilus alius ei quæreret, nisi sexu cum Theodoro Patriarcha a communaret, neque quidam alius facerent: deinde fons ad suam afferit a regali posset come ea fide & sententia quam haberent. Hac conditione exierunt Patres illi, si decet eos Patres appellare, qui recte in p[ro]p[ri]a qualitate supplicantur sunt, quamcum eam remio ardore quamq; suorum fervorem poterant conceperint, ob id, carcer detinuerunt. Venerant ad sanctum Nicetum, eum honorantes, ut recte de carcere. Cum autem illi remo-
rarent, & nulla patitur quod ab ipso decerpent, patere vellet, pergebat ipsius exortare, quid dicerent fieri non posse, ut illi ipse remuneret, alijs exortandis. Nihil, inquit, illi quod nisi a nobis querunt. Paululum quidam prudenter ei concedamus, ne ipsius custodia perdamus.

VI. Ita cum dimiti vim inferent, contra voluntatem suam Pater est, non eruntur fugient, neq; quid calamitates pati recesserint (nunquam enim hoc dixerim) sed Patrum exhortatione impulsi se subiecerunt, non alios & propria, sed sibi restringunt. Nam si pro Fide: ratione vita & mori proposita illi fuisse: certis sibi martirium futurum fuisse stabilitorem, neq; omnino de recta. Vide ac doctrina aliqd eam remissum fuisse, etiam si pericula infinita proposita ei fuisse, velabatur deceptio sub dispensationis praetextu ab illo Iosepho scelito Joannis in impletate collegia: nam & eodem nomine probabant & benedixerat nuptias mecum Constantini Imperatoris, ut superius dictum est. Hoc itaque velamento simpliciores decepti sunt, ut sua re-
cipere monerentur. Pergit vero Theofericus.

Quoniam vero omnes ad ea que oratione dicuntur, quaz, et ante p[re]dicta exulta erat, ascenderunt, communiquerunt, cum Theodo-
do, munim illi dante, et was illi Theodosius: Qui non adorat, inquit, imaginem Christi, anathematizatur. Ita et latifissimum homo adorare se Cirillis imaginem proficiens est, ut monachos Confessores faceret delectores, corumque communione in fraude subriparet. Itaque pergit auctor. Religio
Patres in suam quodq; monasterium, quod regebat, obseruant. Ille
vero beatu[m] pater Nicetas, cum fecerit animo ergo alij, multo etiam
cangam esso, cum quis ad infestatione norma deficeret, deinceps
confugere, et in altius regnum proficiere, et illi errorum, in quem
lapsi fuerat, remedare. Cum igitur omnia sua in maxima con-
silio, namq; ut ipso, Proconsul. Sed illi sententiam montans,
dicunt, dicunt: Ut et ratione causam sua illi copi offere & emen-
dationem servire debet et ratiō Byzantina, et in priore sua confessio-
ne ac fide permanebat, nolit communio nostren.

VII. Quem cum Imperator ad se vocaret: Quid est, impunit, quod
cum aliis Patres in hac monasteria proficiunt, in solu his relatu-
re, proposita voluntatem se maxima ratio illa maxima parent? sed, ut
audiu, cogit auctor, nostrarum nostrarum affigere & nos decipere. Quā-
drua nostra editio centena, et monasterium tuum redi, si nunc
armonia tibi offerat, quas perfere nō poteris. Ad hanc sanctam illa vi-

LEO. ARM. IMP. LION. CHRISTI
PAPILL. 20. 89.

Item vox respondens. Ego, inquit, Imperator, nego, in nova sermone
metum rediit, te iudicare, nego, a fide mea desistere, sed in zedone
confessione mea sum, et ero, quia Parva mea seruit, fuit, et pre-
cepit quam olim per illitum in fide mea Ecclesia propagandis. In
qua beneficia nos blamari et gloriamur in fide gloria Dei. Bene illa-
fate, Imperator, quod non nobis extimemus, sed (at tempore enim
hunc illi) meo, vita hanc appetimus. Deus tibi est illud quod non de-
ebat, sed sensu illorum reverentia huic me subiecti, quibus non debui.
Cerito ergo fias, nullam an vobis causa habet eum communione, sed in traditione permanece, quanto ab initio ascepisti. Et quia quis
quid liber in illo amplius a me te audiatur nescire.

X. Cuiusdam Imperator et sententia illam esse videtur, que mutat non posset, cum Zacharias cuandam tradidit regulam adiutoriatur: ut: omnis de ligno a decurso aliisque intercessu ipsa ab uno virco solvendium, quod quid de epo agendum esset, decerneret. Cum autem Zacharias illa pietatis effectu studiorum, nihil maius facili domini fecisset omnibus alteris se gerente, beneficio quo maximis eam affectebat, neq; in eum vultum praecaverentia intuere audebat. Eius praeceptio Imperator exultemus in tua quandam milianam ex iis que sunt in epo positi, Glyceria vocata. Eam vero in iugis aut detinebat Anthemius quidam profligis deditus sacrilegus, veritus obliquus, dolosus, arrogans, & crudelis. Ille propter nimam opus militarium, monachorum sicut illuc erant, per ejidem opus bonum se ferunt. Talibus enim viris tuos imperatores in manu tradebantur, ut eorum potentiam rotam periret. Ille propter multa eius insensam, arrogantium, & temeritatem, eius loci bonum Caiphon nomen habebat.

Hic cum sanctum virum accepisset, & patescere contra eum
haberet, erit tunc enim effugiet. Cum enim in angulo & arcu
cavere ipsam conciliabit, perpetuo recubat, nec paulatim eis
cavere illius proficiat sinebat, p'se cavaerat et latenter cum ferens, &
per foramen quoddam paulatim ibi et dari subens. Quod homo-
nes imp'rii presumunt, si Niceta periret, ut si non quis conser-
vet, maior bonae voluntatis donum. Quocunq' aen' arvo bono Nicetam
effigiebat, sicut ansa viro sunt, p'se usque ad unum quod volebat. Sed
feliciter cum ipse fuasitudinem vique ad Leonis obtumus
constans in eo iugi martyrio perferuerat. Cum enim dica
Theofrusterit sex annos illuc degisse vique ad necem Im-
peratoris, vtique hoc anno illic eum amandatum, afflu-
mare necesse est, vt intelligas omnia temporis rationis con-
gra reddi. Multa vero alia digna viro facta sunt a Niceta
ie gelta esse, idem auctor commemorat, que breuitati-
caus non praeferimus, ad Theodosium Siquidam oratio-
nem conuententes.

Non enim ipse Theodosius, ut alij Archimandritarum vocavit eum Imperatoris editio Constantiopolim, quod sciret ipsum eius prauo confilio obfuturum: quippe non solum spes nulla eset ipsum a propulo diuiliendi. sed fore, si venisset, vitiosus ab Imperatore sentita, ne illic parceret, impedit. Igitur probé sciens Imperator absentem potius esse maluit, quam praefereat liber esse ipsum vocis ieiunibus verberari. Porro cum scisset Theodosium a Prepositorum monasteriorum naufragium, fummo fui dolore affectus, prout eius tempore scripta littera ad germanum suum Iosephum Archiepiscopum Thessalonicensem indicant, qua sic se habent²:

Ioseph patr & Episcop Theodorus.
Semper multo optabile scribere sanctitatem tuam, ac tam magis
quam ex aliis nostris longiora sunt interuersa facta est, ut proposita
quodammodo remam in conspectum tuum, & leuamen affer ipsa
tuus adhortatio. Quid et nunc quoq; accidit graviter marenti ob-
probriam a quibuslibet. Præposita veritate. Ut enim tuus
sanctitatem tuam, retus illa custodia, Ioseph impunitus adulteri copulatus,
Photinoides, Heraclestes, Medioctes, Mylania, Hypolimnites,
Galactes, & opereccatum meum etiam Phlabiatentem stulte simpli-
citate capiunt, vnamini consensu, dispensationem scilicet insinuen-
tes, adeps et in eis qui alia patre sole Ioseph, poissi fatuam ave-
runt, fons et origine cum imponuntur. Quia de causa
benivolè dimissa, in errorem suum infatibiles impellunt. Quid et iā
vi appare, Nic et nos quoq; in ruitu possumus est Episcopum. Re-
tulimus enim ab exiliis, tali factum. Et niflos fulcens pra-
ueniat manus Dei, perimus & nos qui residui sumus. Quid ergo
est, quod sternam in nos humiles cibos pauca alys incumber e tabula
vobis?

815.

etiam prelatis
tribulatione ab
latitudine, et in
nostris consilii
suggerit hinc
mentemur. Cuncta
deponit et cetera
debet esse per
sonae subiectarum
vel si sit etiam

Stat annos
legiam Orientis, ut
fauorem a se datur,
temporaria, propterea
semper etiam
caecari, et, si
ruram, etiam
anque, et gloria
dixi, uti proposito
non sollempniter. Vix
clementiam dedit
etiam, verum etiam
spatia, etiam etiam
contentiam, ne
in

Orate pro me
semper propter eos, ut
ad eum vobis respondeat.
Misere ad Archonem,
obstet, ignorans
invenientem epistolam. In
eiusdem maxime
quod scripsit, ut
dum non viris, sed
agere, vobis in ho-
re gloriantur, ut
in misericordia. Domine
Nauckatum & alii
tra quidem eos re-
proponas, ut & ipsi
penitentiam. Siquidem
alii socii eiusdem
inter detruerent
relictorum acquisi-
tiones, quae duria fisi-
erunt, et quo filii

Sed quid inter
exploratores a-
mum exulm.
conim, arque vi-
tates vbi que pra-
teras circulares
denique patente
excederent, in
illis ipsi Pragis
fuit fudit prodi-
ctico misilent,
assuti effens, ab
victore; vel ab illo
victore, qui con-
seruavit Theodo-
tarium Theodo-
tarum imperatorem
communicatione
to quisque retral-
lo, ex quo damna-
re, cou bellica
lum Leonem Imp-
tatores nominare
entes, omnia G-
entes, nec obedi-
re, sed premitos,
et martyrium
hostilium hortar-

boc imprimis, ne vix praescium maledicunt fessi fleti animos suos
permitterent, sed inter ipsius pelloribus confessionem vnuus rectus.
Vides conferantur. Etsi enim gravis, nech, hec tentatio at tonio
major que ilam excepit remuneratio, ineffabilia vita & abdita,
Deoq; largitor digna, vi quoniamis quodammodo moratur, longe ma-
niman coram partem inferre nobis licet, qua accepto sumus. Et
quoniam nosculos mortuorum accepterat, infelix omnibus capite a-
nimis & manus dare, quos ministrum carceris duxerat, vngi-
llata perturbabat: hos congruentius rebus adhortans, ad fatus
ros casus iterum confrontravit, eorumq; pugnamentis penitus
obligatus, adeo ut ipsorum veniam sua respondere non posse
sciret, quidq; cœpisse aliquamq; animi statuta exiguo tempore invi-
matis videbantur. Hie Patria erga omnes anima sensus erat: ha-
c in medias percula atq; aduersis de omnibus cura atq; solicitude
& pergit enim dixerit de aliis ad diu iossabiplo coledit
argumento scriptis epistolis, de quibus inferius pro ratione
temporis sermo erit. Quomodo etiam idem ipse Theodo-
dorus in Iusti Imperatoris iteru renovatus ad verbera acci-
ritate in illius sit cœdi, idem quoque auctor narrat, inferis,
quamq; annis anno quo acciderunt, dicturi sumus. hic sta-
tutum rerum Orientalium Ecclesie.

XXIII.

HISPANTIA
CONFV-
GENTES
AD FRAN-
COS BENI-
HABITI.

Eodem tempore in Occidente, cum Hilpanz duris-
mo Saracenorum iugo premeretur, complures populi
dira fessuris in partem, magis gentes feruere Christi-
anis, quam Christi hominibus Mahometanis inde migra-
runt, bovis suis relictis, in Gallias. At Imperator maxima-
pius Ludovicus tantum scelus, ut fulcere volueret eos in
Ieron, ut aqua conditione, quia Francos illos dominio vo-
luerit esse liberos, cōcedens eisdem quicq; agros, quos col-
erent, unde viueret. Sed & quod in his est, a tributorum
exhibitione voluit immunes esse. Ex iste his diplomata
duo eiusdem Imperatoris super a Pathaco edita in Annal-
ium Francorum tomo, quia hic tibi rerum antiquarum
audo reddimus, sic enim se habet primum eorum hoc anno
Kal. Ianuarii datum, hæcque inscriptione notatum.

Ex Archivis Metropolitanae Narbonensis Eccle-
siae.

Hoc est praeceptum remissione sine concessionis, quod fecit Iu-
diciis Imperator Hispanus, qui se confingebat.

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, Iuda-
icum dominum ordinante prouidentia Imperator Augustus omnibus
fidelibus sancta Dei Ecclesia, ac nostra predilecta fidelis & fa-
ciens in partibus Aquitaniae, Septuagiae, Promiciae & Hispaniae
sacramentis oblati, in locis istiis et illis quis diximus à Francis nullis
Saracenis oblati.

Sicut nullus vestrum uitiatum effigie patens, qualiter al-
qui homines propter iniquam oppresionem, & crudelitatem in
gum, quod eorum exercitus inimicorum Christianitatem Sar-
acenorum impulerit, relatis proprie habitationibus & facultati-
bus, quae ad eas hereditario iure pertinebant, de partibus Hispanie
ad nos configerunt, & in Septuagia, & ea portione Hispanie
que ad nostram Marchionib; in solitudinem redactas sunt, sicut
ad habitandum contulerunt, & à Saracenorum potestate se
subtraebentes, nro domino libera & prompta voluntate se
subdidissent: Ita ad omnium hominum notitiam perueniens
vnum, quod exsiles homines sub proteccione & defensione nostra
recepimus in libertate confermare decrevimus: eo videlicet modo,
ut sicut ceteri liberi homines cum Comite suo in exercitu per-
gant, & in marchia nostra iuxtarationabilem, eisdem Comiti
ordinacionem atque admonitionem, explorantes & excubiant
(quod istato vocabulo multa dicunt) facere non neglegant, &
Misericordia, aut filii nostri, quas pro rerum opportunitate illas in
parte misserimus, aut Legatio qui de portibus Hispanie ad nos trans-
misso fuerit, parato factam, & ad subventionem eorum verda-
cent, Atque vero confitentes, neque à Comite, neque à invi-
bus & iniurieribus eis exigitur, Iste vero pro maioribus cau-
sis, sicut sunt, homicidae, rapina, incendia, degradaciones, mem-
brorum amputations, farta, larcyma, alienum rerum inma-
ne, & undecumque a visu suo aut criminaliter, aut culpter
fuerit accusatus, & ad placitum venire, sicut ad Comiti sui
malum emmunda venire non resint. Cetera vero minores
causes, more, sicut balaenae fecisse noluntur, inter se mutuus des-
titue non prohibeantur. Si sequitur de eorum in partem quam de-
fensore & ea dare infinitus questionem, ac si per illi ipsos
fieri ascribi retulerint, duo capita continentur; eorum que-

sunt quod
minus in-
dicium
Ecclesiast.
in lib.
Ecclesiast.

mentes attraxerit, & secundum in partem, in qua ad pertinentem
potest, habitate recessit, viam liberum facio, ut per alterum
contradicione vel impudentiam, & loco ad diligenter ad in-
stat facientur, qualesq; in primis se definierunt: sentia-
menta id est, criminibus actiones ad excessu Constitu-
tentur.

Et si aliquis ex his hominibus, qui ab eis exiliis am-
erit, & in sua parte collucio, leviori restringat, loco tam
religionis est, a domino illius qui eum periret ut non rescat. Quod si illi properat lenitatem & mansuetudinem Comiti, et
Comiti bonis & pof; quod q; statua quippe in loco exiliis
erit, non hoc ex pro tribus vel leuis aliquo comparet, nec
nisi ille vel hominibus eis hoc in congratulatione perficerit,
aut si eis fuisse vel tristitia vel tristitia, aut q; in
magisteriis comprehendens ut pugnare eis sedecet tan-
tum, qui praecedit tempore in predicta leuitate, q; in
iustitia ad nobis fidem de iniquitate possit legere
fluerint; & in defectu atq; in iniquitate vel reprobatione
nisi sofit leuitate, confidit, q; in q; statua. Quidam
tamen, postea super additum modum nos auctoritate concessione
in libertate restabat, & nolo ex ea quae fama fuit. E-
cum Comiti suo, quoniam cum Misericordia propter ipsorum
recessus atq; felicitas exhibebat.

Noverint: cumq; admodum Hispani, sibi latentes unde eis
cesserat, & se in Virginea, non Comiti, nisiq; auctoritate
derit, & beneficio aliquo q; in eis, ut de rebus fo-
mentis, fuerit conquisitus: fuit, scilicet eis talis q; statua, q; in
libre debet, q; quide ingratias hominis de predictis lati-
tibus exibebit folent. Idcirco haec est auctoritate
q; dare decrevimus, per q; q; dare decrevimus, atq; idcirco, q; in
nostra liberalitate ac manifestissima Confiteamur q; in statua
perpetuo alios omnes Dei fidei & salu-
tis littera conferentes. Cum Constitutione in recompensatione
vbiq; predicti Hispani, ut habere nos auferemus, ac deponamus
colonias; viam quoniam ex scopo repatriatione habemus, & de
zam quoniam Comes, & tertium q; ibi in eis vel eis vel eis
uerteruntur. Exemplar vero horum articulus Palatii inveni-
tum respondeamus, ut ex illis infelice, figura & in-
sula, aut q; pugnae vel iniquitate, aut Comite, ut q; in
contra eas confundere laborerit, deputatus forebat, das
de Confiteamur, ut per diuinam temporis a libato fidelis
Dei, & nostro, & veris credam, & ex gratia impo-
nari inueniamus.... Signum datum Estiatis forebat.
Dicitur audire dictum ac viam regi, q; in recompensatione. Datus
Kal. Ianuarii, anno, Che lo proposito Imperio domini
Augusti, ..., in dictum videlicet. Atque sequitur
regio in Dei nomine fideliter. Aeneus.

— Sed quid post hoc accidit? planus quod nuntiatur? Quoniam
est illa pars eorum, a Londo in ipso, fortissimo
miserico diam confundit, id est, a latente continente
inter eos potestores erant, Hispani pati corporali
tyrannidem, cum ab eis culpe coram eis agi,
redigerentur in feruitem. In maleficio eis contum-
bant, ut Comites Hispani, qui nunc libe-
ravit Saracenorum, ac liberis, ac liberis pugnat
la gentium, qui in liberitate fuerint residui Luso-
vici, pragmati entarent, & cōdemno confundere
tyrannide fūti Ieros. Quamobrem miserili etiā
erunt de manu potestorum, cum de his quilibet eius
eumēdium Lusitanorum: ut eodem rursum emittant
ur eis eos rescripto in fine conquisitos, non legem.

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, Lusitanus duxit ordinante prouidentia, impetrans
gratias.

Notum sit omnibus fidelibus sancta Dei Ecclesia q; in
tam præsentibus quoniamq; futura, se transfiguratio dicitur,
qua pof; quoniam Hispani, qui de portis Saracenorum
exierunt, & ad iniquam sententiam iniquitatem se exierunt, &
præceptione auctoritatis nostrae, qualiter in Regio q; statua
Comitis concurserit, ut regnum servum in regno de-
fensore & ea dare infinitus questionem, ac si per illi ipsos
fieri ascribi retulerint, duo capita continentur; eorum que-

CHRISTI L
83.
et quod in
la deferent
pro a Domini &
ad q; pugnando
et aq; in
victoria, q; in
reprobatione
ad seruitur
ad seruitur
XXX.

After, q; in
nisi V. q; in
d'Amoris, & ba-
reptis q; a vita
ide expeler, &
mena de roba
nisi esse videtur
tem decretum
utriusq; pugnatio
nisi decrete ex-
cali vero q; in
uerunt q; in q; de
pugnatio in pug-
natio q; in te-
rato, & si Cam-
municant, & al-
liforma, q; in fut-
luptu.

Hoc noster aul-
i & praefecti, re-
vita a nostris
Confiteamur no-
stra. Quoniam vnu-
cū in Gerardo spu-
cū in dictum Pa-
exemplaria acciper-
Palatii revocamus, si
pugna destruit. Et si
ab acris, & a
pugna confundit: mu-
tri impugnare. Citi
et pugnare, ter-
ridatione nescit. Af-
ficiatur, amen. Ar-
matus vero annos
Septimanorum co-
coem Ludovicu-
nensis Ducis in
plum uniuersitatis q;
teat cuicunque, et fu-
ti. Jam panum homini-
e Bernardus applica-
ta Gallia Narbo-
nensis.

Habes ex his, in
Imperiorum erga ex-
Saracenorum q; in
dum frigoris tra-
mijent, com op-
pedit, & liberatur
qui proibit, q; in
aduerbius fuit in
tem Ludovicus hoc
excitavit, quidam
veteres Annales Fra-
necis in Claudio Scot-
tus haec interret-
tum.

Et enim nuncup-
que hic me pat: domo
la Saracena leit Cor-
fida uide Catolicis
atq; fuit auxili o ad
tunc: atque adven-
tum d'la pugna q; in
Alauda, Lccc.

LUDOVICUS I. LEO. AR. 1. IMP. PAP. I. LUDOVICUS II. LEO. AR. 2.

CHRISTI LEONIS LUDOVICI 2. IMP. Ecclesiast

PAP. I. LUDOVICUS III. LEO. AR. 3.

et ad quando de a Hispania in regnum Regnum reverentur, & loca defensione quae ad habitandum occupauerunt, per praesepem Domini & gentium nocte de nocturno suo ac successoribus suis ad residuum auctoritatem, hi qui inter eos magiores & potestates erant, ad Galicianos venientiis propter praecipue regalis subcepserunt quae seceperunt, eos qui inter eos minores & inferiores eam loca tamen sua bene exalitare videtur, per itorum praeceptum auctoritatem aut penitus ab istem loco depellere, aut illis per ferendum subiecte conatu sunt.

Aeterno. Il quod finaliter de Hispania remittitur, & ad Co-
mitem sui Vafio confirmatur, vel etiam ad ius Comitum communi-
deretur, & ad habitandum auct. ex excoequo una defensa loca auct.
cepserunt quae via eis excedunt, ut quoniamque occidensibus res
uale expelleret, ut ipsi propriam remittentur, aut aliis proper pre-
mum dare valuerint. Quorum natus insigantur at ambo
modo esse videtur. Et inde per hoc, natus praecipsum auxiliari
tem decursum auct. advenire, ut si quod modum vel genitor
noster praecipsum pera. meritorum, hoc quod ipso iam sua bani-
tum de deferto excelerunt, per usum conceptionis habent.
Ceteri vero qui simul cum eis venient, & loca defensa occipi-
uerunt, quicquid de merito excelerunt, absque viam significati
us possident, tamquam illos non possent, & si ducantur, &
frustram fierint cum illo qui ipsum praecipsum accepit, pro modo
possessio quae recte facere debet. Ut rei qui possit remi-
ttere, & si est Comitem, aut Vafio noster, aut Paribio comi-
mendatur, & ab eis terras ad habitandum accepimus sub ta-
liforme, & in futuram & ipsi possident, et sua postulati deter-
liguntur.

XXX. Hoc nostra auctoritatis decreto non solum regis praecipsum
& praesentem, etiam erga futuros, qui adhuc ex iis partici-
bus ex nostris ampliis venient, sed etiam etiam ex iis de
Constitutis, & ex propriae praecepta viva tenore constitutis
nam. Quorum unum in Narbona, alterum in Carthagena, tertium
in Hispania, quartum in Espania, quintum in Barcinone, sextum
in Gerunda, septimum in Utrera, hanc praecepimus, & exemplar
cum in Arcadio Palatio nobis, et predicto Hispana ab illis expon-
emplari accepte & habere possemus; & per exemplar, quod in
Palacio retinamus, si rursum querela nuda defenda fuerit, & fideli
populi defensio. Et si haec nostra auctoritatis Continuo formetur
ex vigore, & a fideli populi sancte & Dei Ecclesie plenius per tem-
pora confusione manu proprio subter firmassimus, & annis m-
brei impregne signari intimus. Date quarto idus Februarye anno
Circa, ex proprio, testa Imperij domini Ludovici pugnanti Aegypti,
Indictione nona. Adiuu aquilem Palatio regis in Dei nomine
seluimus. Amen. Arnaldus ad Vicem Hispaliensis recognoscit, post
mutuo vero annos ea prouincia. Septimanias, dicta olim à
Septimaniorum colonia, que tam colendum accepit, & ab
eodem Ludovicus Imperatore eis Bernardo Barchi-
monenti Doce in Comiti vitroque modo nominatum i-
plum inuenimus quae & ab Hispania accepterit, suo pra-
testi cubiculo, ut suo loco dicturi sumus siue voluit per
H. spumam hominem regi colonos Hispanos. Etenim id
Bernardus appellatus est Dux Septimanias, prouincie sita
in Gallia Narbonensi.

XXXI. Habs ex his, in quo plurimum commedes Ludovicus
Imperatoris erga exteris & profugis Hispanos manibus
Saracenorum liberantes pietate, illud implentes, quod
diuini Scripturis traditum repertis: Occidente cum pan-
nis foyent, cum optimis regionis effidem dederat in soler-
tibus & liberauerat eos de minimo potentiis, foorum genti-
um qui probro est validi tanta clementia Principis abu-
sum aduersus suos in tyrannide conuertit. Ipsi au-
tem Ludovicus hoc anno aduersus Northmannos militi-
exercitum qui aliquaque pugna accepit obdubius redit, ita
veteres Annales Francorum, cuius etiam expeditionis me-
riti Claudio Scotus hispanus tempore scriptor, in pra-
titione sue interpretationis in Marthas.

Ei enim nuncupatoria Epistola ad Iulium Abbatem,
qua die inscripta Epistola ad Iulium Abbatem,
qua die inscripta Epistola ad Iulium Abbatem,

Ad haec dianum vir perspicillat distorvum foliariam, ita nonnulli

respondunt: Ego non nescio, ne pothes, ne religio, huius

Annales, Ecclesiast. 1. omnes.

LUDOVICUS 3. IMP. LEONIS CHRISTI
LEO. AR. 3. PAP. III. 21. 816.

seru portum: in iuxta finibus, vi aliquod degens memoriae, profi-
citem in expositione Evangelij ad legendum diligenter Fratibus
monasteri vestri, &c. Porro eiusdem Claudio clara et
mentio episcopum Joannem Trithemium illis verbis: Clau-
dius Monachus Ordinis sancti Benedicti ab aliis quodam (refra-
nunt) Beda in Anglia, & collega Albinus Lenensis & Abbatia, nativus
Scotia, vir in dianum scripturae valde studiosus, & eruditus, &
sacrae doctrine non ignorans, carmine exercitatus, & profe-
mula in factu voluntarium compeditus episcopata, de quodam fermi-
tate, in quoque litoris Mysellis traxi, in Indicis quoque liber
vino, in librum Eusebii liber vino, in Evangelium Matthei, & alia
multa. Claruit fuit Carolus Magno, & eius filius Ludovicus,
paternus, & ipse Claudio in dicta hisad fulcrum Abbergeni
nuncupatoria tradit a se plurime opuscula scripta, cum
sit: At quoque fuisse fuit per hoc, fax per aliam quodcumque opu-
sculum natus a nomine nisi perueniret: intercessione peccato-
rum mortis angulus ab omnibus expira, subversa peccati depos-
cens, et ita a consuetudine Domini nostro flagitio, ut in omni-
bus delictis meis art. peccati, nimbus et latitudo calami, &
indignatio clementia, & castitatis auctoritate detrahit, eis non sed idem
primum, sedem ad eundem vos portum quatuor * videat peruen-
ire, &c. Porro Claudio opus in Martham extat in
biblioteca Vallenciana in Urbe poeta. Hec de Claudio
Paulo prolixus oportuit infinita, ut dillinguis cum ab
Illo, qui Abbas Claffensis, & discipulus fuit S. Gregorii, &
a Claudio Taurinensi.

I E S V C H R I S T I .

Anno 816.

LEONIS PAP. III. LUDOVICUS 3. IMP.
Anno 21. LEONIS ARMENTI 3.

A NNVS Redemptoris octingentesimus decimussex-
tus Indictione nona incipit, quo urgente magis per-
secutione Leonis Imperatoris, Theophanes prefectus mo-
nasteri Sigianii post dirum per biennium toleratum car-
cerem, deportatus in insulam Samothraciam, illuc citio redi-
dit Deo spiritum confessionis gloria insignis. De quo
interquid aliquid dicamus, admonendum paramus. L.
THEOPHANE
CONFES-
SUS CO-
RONA.

Quod cam scelus istum illi in Hispania, fidei spissatissimum

re areris, virtutis per suum habet illi significat, si venisti re mu-
tare morem gerat, aduentus enim co-eritas (an non mihi (sicut attulit)

litteram multo te boni frumenti, quam rectius eis fructus per

ell, qui propria voluntati Imperioris voluntates & collum an-

teponunt, & monachum Deum varijs monachis orationis tuis,

& proprias tuas maximis dignitatis decorando, teq. prima a-

pud me amicis atq. audientia patres & obituram, si quod vice

coactare fuit illi, (aduersus processus meos postulatur), & confusum

meum neglexerat, & quo tibi preparantur prama fuerit aggra-
vatio, tu fuisse que violentia recusat, & maximis tuis ipso dedec-
tis, calamitatis anchora exiles.

Ad haec dianum vir perspicillat distorvum foliariam, ita nonnulli

respondunt: Ego non nescio, ne pothes, ne religio, huius

Annales, Ecclesiast. 1. omnes.

F.F.

THEOPHANE
CONFES-
SUS CO-
RONA.

the no.